



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. 10. 2017 v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Vladimíra Čermáka a přísedících Bc. Kateřiny Tisoňové a Antonína Vlčka, **t a k t o:**

Obžalovaný

M. F. ,

nar. XXX v XXX, kameník, trvale bytem XXX,

je v i n e n ,

ž e

dne 26. 3. 2017 kolem 03.00 hodin ve XXX, okres XXX, před prodejnou XXX na ul. XXX, pod vlivem alkoholu a poté, co s V. K. strávil část večera při tanci a zábavě v baru XXX, a poté, co tato souhlasila s tím, že půjdou ven kouřit, na lavičce ji začal osahávat přes oblečení na prsou a hýždích, líbal ji na ústa, přičemž se dožadoval pohlavního styku, což poškozená odmítla a vstala v úmyslu odejít, poté ji dohonil a uchopením za ruku ji donutil usednout na lavičku, kde pokračoval v osahávání a naléhání, a když poškozená znovu odmítla a začala ho odstrkávat rukama, obžalovaný ji chytl za obě ruce, pevně je sevřel nad její hlavou a držel je tam, v důsledku čehož byla poškozená donucena ulehnout na lavičku, kde i přes její odpor a odstrkávání obžalovaného jí tento jednou rukou svlékl elastické legíny včetně spodního prádla, a přes žádosti poškozené, aby toho nechal, zatlačil na její skrčené nohy, čímž jí je roztáhl a následně na ní vykonal soulož,

a tohoto jednání se dopustil přesto, že dne 1. 1. 2017 se dopustil přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 2. 8. 2017, č. j. 4T 80/2017-75,

t e d y

jednak
jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a spáchal čin souloží,

jednak
dopustil se na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že s jiným souložil, a výtržnického jednání se dopustil opětovně,

č í m ž s p á c h a l

jednak
zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

jednak
přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku a za sbíhající se přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, za který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 7. 4. 2017, č. j. 65T 44/2017-221, a za sbíhající se přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 2. 8. 2017, č. j. 4T 80/2017-75, k **souhrnnému trestu** odnětí svobody **v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 5 (pěti) roků.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se v trestním příkaze Okresního soudu v Bruntále ze dne 7. 4. 2017, č. j. 65T 44/2017-221, a v trestním příkaze Okresního soudu v Bruntále ze dne 2. 8. 2017, č. j. 4T 80/2017-75, **zrušují** výroky o trestech, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í:

Obžalovaný M. F. dne 25. 3. 2017 ve XXX, okres XXX navštívil bar XXX na ulici XXX. V průběhu nočních hodin se zde seznámil s V. K., se kterou společně tančili a požívali alkoholické nápoje. Již dne 26. 3. 2017 okolo třetí hodiny vyšel obžalovaný M. F. s V. K. před objekt, ve kterém se nachází bar XXX a před prodejnu XXX, která se nachází ve stejném objektu, a posadili se na lavičku. Zde obžalovaný M. F. začal V. K. osahávat přes oblečení po celém těle a líbal ji na ústa. Rovněž se dožadoval pohlavního styku. S tím však V. K. nesouhlasila a chtěla odejít zpět do baru. Obžalovaný M. F. ji však chytil za ruku a přivedl ji

zpátky k lavičce a donutil ji usednout si na tuto lavičku. Zde opět V. K. osahával, a to i přes její slovní nesouhlas. Současně se V. K. snažila odtrhávat obžalovaného svými rukama. Obžalovaný ji přesto chytil za obě ruce, které jí pevně sevřel nad její hlavou a zde držel, položil ji na lavičku a i přes její odpor a odstrkávání ji druhou rukou svlékl elastické legíny, včetně spodního prádla a přes žádosti, aby toho nechal, zatlačil na její skrčené nohy, čímž je roztáhl a následně na ní vykonal soulož. Posléze obžalovaný M. F. i s V. K. odešli zpět do baru a následně, a to až poté, co obžalovaný M. F. bar opustil, V. K. znásilnění ohlásila na místním oddělení Policie České republiky ve XXX.

Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědí svědků V. K., M. V., V. K., M. M., ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie vypracovaného znalcem MUDr. Milanem Karasem a PhDr. Renátou Koláčkovou, z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace, z přehledu zajištěných stop, ze zdravotních záznamů a lékařských zpráv, z dechové zkoušky, z odborného vyjádření, a nakonec i částečně i z výpovědi obžalovaného M. F..

Obžalovaný M. F. uvedl, že skutečně předmětného dne byl ve XXX a navštívil bar XXX. Tam se také seznámil s V. K.. Společně také tančili. Následně odešli před objekt kouřit. Seděli na lavičce a povídali si. Přitom se začali líbat. Když se jí pokusil pohládit, řekla mu, že toto nechce, vstala a šla od lavičky pryč. Proto za ní přišel, omluvil se jí a vyzval, aby si sedla zpět na lavičku. Tam si opět povídali a následně se opět začali líbat. Následně proběhl pohlavní styk, při kterém V. K. žádné známky nějakého nechtění nejevila. Při pohlavním styku zde byli také další lidé. Není pravda, že by poškozená křičela.

Obžalovaný dále připustil, že v XXX požíval alkohol. Dále upozornil na to, že poté, co se do baru vrátil, byli zde policisté, a i s poškozenou stál vedle policistů. Pokud tedy jde o znásilnění, jak ona tvrdí, toto by policistům oznámila hned na místě.

Obžalovaný se dále vyjádřil k tomu, co měl oblečeno, jakož i k oblečení poškozené. Dále konkretizoval, že bezprostředně před pohlavním stykem se sám vysvlékl, jakož i poškozená. Pohlavní styk proběhl na lavičce, a to tak, že ona si na ní lehla, a obžalovaný byl na ní po celou dobu. Pohlavní styk trval deset minut. Došlo u něj k vyvrcholení. Šlo o nechráněný pohlavní styk. Po skončení pohlavnímu styku se oba oblékli a šli opět nahoru do XXX. Zde se společně bavili, a to i po příjezdu policistů. Zda se někomu poškozená svěřovala ihned v XXX, neví. Obžalovaný dále dodal, že pokud v přípravném řízení uváděl, že mu poškozená řekla, že nechce mít pohlavní styk, toto se mohlo stát v prvním případě, když byli na lavičce. Poté, když odcházela, se jí omluvil a na lavičku se opět vrátili. Následně již nějak neprojevovala, že nechce mít pohlavní styk. Pokud věc oznámila na policii, bylo to nejspíš proto, že se bála vysvětlení doma.

Poté, co byla podle § 207 odst. 2 trestního řádu čtena výpověď obžalovaného na č.l. 53-55 k tomu uvedl, že s odstupem času a po přemýšlení nad věcí si vybavuje více věcí. V době, kdy byl vyslýchán na policii, byl šokován, protože na něj bylo podáno trestní oznámení. Byl úplně v jiném rozpoložení. Závěrem obžalovaný uvedl, že poškozená se nějak nebránila, pokud by křičela, určitě by jí někdo slyšel. Rozhodně se křikem nebránila.

Obžalovaný je usvědčován zejména výpovědí svědkyně V. K., která potvrdila, že se s obžalovaným seznámila v baru XXX. V průběhu noci šli kouřit ven před objekt, zde se posadili na lavičku a obžalovaný ji chtěl políbit. Svědkyně V. K. mu řekla, že má přítele, a že to nejde. Jelikož na ni obžalovaný naléhal, snažila se utéct do baru. Obžalovaný ji však znovu

zavolal na lavičku, a proto za ním přišla. Zde ji opět začal líbat, poté ji svalil na lavičku, přitom ho prosila, aby to nedělal. Obžalovaný ji však řekl, že se jí to bude líbit. Poté jí částečně svlékl, držel ji ruce za hlavou, svědkyně se snažila bránit nohama a odstrčit ho. Neměla však na to potřebnou sílu. Na lavičce ležela na zádech, obžalovaný byl na ní. Samotný styk trval 5-10 minut. Svědkyně se snažila volat o pomoc, ale nikdo tam nebyl. Svědkyně také uvedla, že není pravda, že by se vysvlékla sama. Po ukončení pohlavního styku se jí obžalovaný zeptal, zda se jí to líbilo. Poté svědkyně od lavičky odešla, obžalovaný šel za ní. Svědkyně se vrátila do baru a vše řekla M. V.. Tato jí i se svým přítelem řekla, že má věc oznámit na policii.

Svědkyně také uvedla, že požívala alkoholické nápoje, vypila asi dva „panáky“ a tři piva.

Po přečtení výpovědi obžalovaného z hlavního líčení ze dne 6. 10. 2017 svědkyně uvedla, že s pohlavním stykem nesouhlasila, říkala, že má přítele. Rovněž tak není pravdou, že by se sama vysvlékla. Setrvala tedy na své výpovědi. Dále dodala, že měla na zádech modřinu, a to od lavičky. Věc na policii oznámila asi za hodinu. Nikdo jí přitom neříkal, jak má na policii vypovídat. Zda byla v baru policejní hlídka, neví. V přítomnosti lidí mimo bar uvedla, že před barem bylo několik lidí, bar je však nahoře a byla zde hlasitá hudba. Když se snažila lidi zavolat, obžalovaný jí dal na chvíli ruku před pusou, lidé by ji však stejně neslyšeli. Svědkyně také dodala, že bar XXX se nachází nahoře v objektu, není v přízemí, v přízemí jsou obchody. Do XXX se musí po schodech nahoru.

Výpověď svědkyně je také v souladu s výpovědí svědkyně M. V., která potvrdila, že se jí předmětné noci V. K. svěřila, že byla znásilněna. Svědkyně potvrdila, že ví, že V. K. tančila s obžalovaným, společně šli také ven a následně se V. K. vrátila ubrečená. Proto se jí také ptala, co se stalo. V. K. jí následně popsala, co se stalo před obchodem na lavičce. Poté jí M. V. doporučila, ať jde k lékaři a věc ohlásit na policii. V. K. se však bála jít ven na policii, bála se vyjít z baru. Svědkyně také potvrdila, že do baru se první vrátila V. K., až poté obžalovaný. Tento si přisedl k V. K. a něco jí říkal. Svědkyně rovněž uvedla, že následně přišli do baru příslušníci policie, sama se divila, že za nimi V. K. nezašla.

V průběhu hlavního líčení byla také svědkyně V. K. za použití § 211 odst. 1 trestního řádu na č.l. 89-94. Svědek potvrdil, že v baru předmětného večera byla také V. K.. V. K. mu sdělila, že šla s jedním mužem ven před objekt na cigaretu a zde ji na lavičce znásilni. Poté jí svědek přemluvil, aby šla věc oznámit na policii s tím, že ji doprovodí.

Svědek M. M., jehož výpověď byla čtena z trestního spisu za použití § 211 odst. 1 trestního řádu na č.l. 83-88 uvedl, že přišel v noci do XXX, kde potkal obžalovaného, se kterým se seznámil asi před sedmi lety. S obžalovaným pil u baru alkohol. Poté odešel za svoji přítelkyní ke stolu. Viděl však, že obžalovaný tančí s V. K.. To bylo ještě předtím, než do baru přijela záchranka a policie. Neslyšel nic o tom, že by měla být V. K. nějak zneužita. To se dozvěděl až druhý den od svoji přítelkyně. Svědek také dodal, že nevěří tomu, že by byla V. K. znásilněná, tato má ve XXX špatnou pověst.

Z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace, která byla předložena i poškozené V. K. vyplývá, kde mělo dojít ke skutku, který je popsán výše. Ze zajištěných stop a následného odborného vyjádření vyplývá, že skutečně došlo k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou, což fakticky obžalovaný nepopírá. S ohledem na výpověď obžalovaného, jakož i výpovědi svědků a listinné materiály, lze tedy učinit závěr, že mezi obžalovaným a poškozenou V. K. došlo na lavičce u prodejny XXX ve XXX na XXX k pohlavnímu styku.

Jak již bylo uvedeno výše, obžalovaný uvedl, že v zásadě pohlavní styk byl ze strany V. K. dobrovolný. Tato poté, co došlo k pohlavnímu styku, žádným způsobem nedala najevo, že by s ním nesouhlasila. Vyloučil přitom použití síly a také to, že by sám V. K. svlékl na spodní polovině těla. Naopak V. K. setrvala na tom, že šlo o nedobrovolný pohlavní styk, což dala jasně obžalovanému najevo jak slovně, tak i fyzicky, když se snažila tohoto odstrčit. Pro její nesouhlas svědčí i to, že se snažila křičet, v čemž jí však obžalovaný zabránil tím, že jí zakryl ústa.

Soud se tedy zabýval zejména věrohodnosti výpovědi svědkyně V. K.. Přihlédl přitom k tomu, že svědkyně M. V., ale i svědek V. K. potvrdili, že poté, co se poškozená vrátila do XXX, byla rozrušená, a svěčila se s tím, že byla obžalovaným znásilněna. Zejména svědkyně M. V. potvrdila, že poškozená poté, co se do baru vrátila, byla ubrečená, a měla strach z obžalovaného. Popsala také, co se jí venku přihodilo.

Oba svědci tedy potvrdili, že V. K. poté, co se vrátila do baru, byla rozrušená a svěčila se jim, že byla znásilněná. Toto fakticky svědkům sdělila bezprostředně poté, co se do baru vrátila. Nebylo přitom nějak prokázáno, že by předtím, než toto svědkům sdělila, byla jakkoliv ovlivněna další osobou, případně, že by si toto sdělení vymyslela např. proto, aby ospravedlnila pohlavní styk s obžalovaným. Ačkoliv V. K., jak bylo objektivně prokázáno dechovou zkouškou v případě ohlášení věci na policii, byla alkoholem ovlivněna, ale tato v zásadě byla schopna situaci popsat tak, jak se stala, když pro tento závěr svědčí to, že zásadní skutečnosti uváděla zejména svědkyni M. V., následně je také popsala na policii a posléze i před orgány činnými v trestním řízení, jakož i před soudem. Svědkyně V. K. tedy od počátku tvrdila, že pohlavnímu styku předcházelo násilí ze strany obžalovaného, který ji vysvlékl, následně ji držel ruce nad hlavou a roztáhl nohy a proti její vůli vykonal pohlavní styk. V tomto směru je tvrzení svědkyně K. konzistentní.

S ohledem na osobu V. K., jakož i charakter trestné činnosti, byli již v přípravném řízení k věci přibráni znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie MUDr. Milan Karas a PhDr. Renáta Koláčková, kteří vypracovali na V. K. znalecký posudek. Znalecký posudek byl poté v rámci hlavního líčení čten za použití § 211 odst. 5 trestního řádu. Znalci dospěli k závěru, že posuzovaná netrpěla a netrpí žádnou duševní poruchou nebo chorobou, byla u ní zjištěna afinita k nadužívání alkoholu nedosahující ale úrovně závislosti ve vlastním slova smyslu. Schopnost správně vnímat a vypovídat o prožitých událostech jsou zachovalé. Diagnostické metody zachycují obraz osobnosti s nevěrohodnou strukturou s chabou organizací s prvky simplicity ve formátu, osobnost méně diferencovanou, výrazně nevyzrálou s intelektem inferiorním. Intelektové schopnosti jsou na hranici normy a pásma defektu, IQ je 69. Vnímání, myšlení a paměť odpovídají úrovni dosažené intelektové kapacity, nebyly zjištěny poruchy vnímání, ani paměti. Emocionalita je výrazně nezralá a nevyvážená s živou dynamikou a egocentrickými akcenty se zjevnými znaky malé kultivovanosti a celkově malé diferencovanosti. Nevykazuje tendence k přebírání dominantních rolí, není však ani zvýrazněná tendence k podřidivosti, v konfliktních či zátěžových situacích kolísá od vzdání se vlivu a zodpovědnosti při jisté netečnosti až dominantnímu sebe prosazení. V sociální chování lze očekávat nedostatek racionality, cílevědomosti a trpělivosti. Není výrazně snížena frustrační tolerance, je nedostatek stability a zásadovosti, provázené malou spolehlivostí, uplatňují se prvky bezprostřednosti a naivity, překotnost, impulsivita na straně jedné, avšak únikové tendence při řešení problémů na straně druhé. Svědkyně má dostatečné psychické předpoklady k objektivnímu vnímání zapamatování a vybavování prožitých událostí, i když s menším smyslem pro podstatu a celistvost s nízkou diferencovaností vzpomínek. Nelze potvrdit hrubé kognitivní deficity, jež by znemožňovaly adekvátní vnímání a reprodukci a lze

vyloučit omyly v důsledku nesprávného vnímání myšlení nebo paměti. U poškozené nebyly zachyceny tendence podávat smyšlené verze, prožité události a mentálními schopnostmi není ani predisponována k podání zcela smyšlených verzí neprožitých skutečností, fantazijní produkce i obrazotvornosti jsou spíše chudší. Nebyly zjištěny hysterické rysy, nebyly zjištěny známky lhavosti patologické. Poškozená je i přes svou nevyzrálou a intelektovou inferioritu schopna běžné orientace a komunikace v sociálních kontaktech. Nebylo zjištěno žádných nápadností v jejím chování a v jejím projevu je dostatečně kompetentní ke srozumitelnému vyjádření svého souhlasu či nesouhlasu, a to i v oblasti intimních kontaktů.

S ohledem na závěry znalců dospěl soud k závěru, že výpověď V. K. je nutno posuzovat jako výpověď věrohodnou. Nemá sklony k patologické lhavosti a zejména není schopna s ohledem na své mentální schopnosti interpretovat shora popsaných způsobem skutečnosti, které by nezažila a které by si pouze vymyslela. Proto svědčí i fakt, že výpověď svědkyně je konstantní, a to jak v rámci přípravného řízení, tak i před soudem. Na své výpovědi svědkyně setrvala i po námitkách obžalovaného.

Ačkoliv bylo zjištěno, a z listinných materiálů vyplývá, že poškozená již v minulosti vypovídala jako svědkyně ve věci podezření ze spáchání trestného činu znásilnění, navíc byla v minulosti odsouzena zejména pro majetkovou trestnou činnost, toto zásadním způsobem nemá vliv na hodnocení věrohodnosti svědkyně. K tomuto závěru je nutno dodat, že V. K. obžalovaného do 25. 3. 2017 ani neznala, k tomuto tedy původně neměla žádný negativní vztah a nebyla u ní zjištěna žádná motivace na základě, které by bylo možno učinit závěr, že chce obžalovaného poškodit. Pokud sama V. K. uvedla způsob, jakým se bránila jednáním obžalovaného, tento popsala v zásadě podrobně, a vyplývá z něj, že jednoznačně dala najevo obžalovanému, že s ním nechce mít pohlavní styk a pokud se obžalovaný přesto rozhodl, a to za použití násilí, mít s poškozenou pohlavní styk, je za toto své jednání plně trestněprávně odpovědný.

V podané obžalobě bylo jednání obžalovaného popsáno pouze ve vztahu k samotné poškozené, nebylo zde však uvedeno jednání, kterého se obžalovaný dopustil dne 1. 1. 2017 tím, že kolem 12.26 hodin v XXX, okres XXX, v restauraci XXX na ulici XXX před více přítomnými osobami pod vlivem alkoholu a po předchozí slovní rozepři fyzicky napadl R. H., kterého nejprve pěstí udeřil do obličeje, následně ho strhl na zem, kde ho zasedl a opakovaně ho pěstí udeřil do obličeje, přičemž dalšímu napadání zabránili další osoby, a R. H. v důsledku napadení utrpěl toliko podlitinu v obličeji a na krku s bolestivostí hlavy pouze několika dní bez nutnosti lékařského ošetření či omezení obvyklého způsobu života. Pro toto jednání byl M. F. uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 2. 8. 2017, čj. 4T 80/2017-75. Jednání ze dne 26. 3. 2017 se tedy dopustil poté, co se dne 1. 1. 2017 dopustil popsaného jednání, které bylo kvalifikováno jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Dne 26. 3. 2017 se tedy výtržnického jednání dopustil opětovně. Soud proto ještě v rámci hlavního líčení poučil obžalovaného, že skutek může být posouzen také jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, což obžalovaný vzal na vědomí a nežádal další lhůtu na přípravu. Soud proto upravil skutek tak, že doplnil, že jednání se dopustil přesto, že dne 1. 1. 2017 se dopustil přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 2. 8. 2017, čj. 4T 80/2017-75. V tomto případě přitom není rozhodné, že byl uznán vinným až poté, co se dopustil shora popsaného skutku, když pro právní kvalifikaci je důležité, že tohoto jednání se dopustil, což je následně deklarováno uvedeným trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 2. 8. 2017, čj. 4T 80/2017-75.

Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný M. F. jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin souloží, jednak dopustil se na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že s jiným souložil a výtržnického jednání se dopustil opětovně a tímto jednáním naplnil jak po objektivní, tak subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty jednak zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, jednak výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.

Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaných trestných činů, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil zejména způsob provedení trestných činů, motiv jednání obžalovaného, jakož i faktické následky jeho jednání na poškozené. Soud hodnotil také stupeň narušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, kterým je zejména zájem na zachování svobodného rozhodování o svém pohlavním životě, jakož i zájem na zachování veřejného pořádku.

Soud také hodnotil osobu obžalovaného M. F., který je zaměstnán jako kominík. V místě bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky, v opise rejstříku trestů má obžalovaný dva záznamy, když byl jednak odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 7. 4. 2017, čj. 65T 44/2017-221 pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, jako účastník – pomocník podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání dvanácti měsíců. Trestní příkaz byl doručen dne 13. 4. 2017. Dále byl trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále, který byl výše citován, uznán vinným ze spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání dvou roků a byl zrušen výrok o trestu v předchozím trestním příkaze Okresního soudu v Bruntále, sp. zn. 65T 44/2017. Trestní příkaz byl obžalovanému doručen dne 9. 8. 2017.

U obžalovaného M. F. neshledal soud žádné okolnosti polehčující, ani přitěžující.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu § 38 a § 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaného M. F. dosaženo uložení souhrnného trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání tří roků. S ohledem na osobu obžalovaného a jeho věk, když nebyly shledány žádné okolnosti přitěžující, má soud za to, že v daném případě lze účelu trestu dosáhnout i bez jeho přímého výkonu. Soud proto za použití § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku obžalovanému výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti roků. Povinností obžalovaného bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo o ojedinělé vybočení, v opačném případě soud rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná (§ 83 odst. 1 trestního zákoníku). Soud také podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku v trestním příkaze Okresního soudu v Bruntále ze dne 7. 4. 2017, čj. 65T 44/2017-221 a v trestním příkaze Okresního soudu v Bruntále ze dne 2. 8. 2017, čj. 4T 80/2017-75 zrušil výrok o trestech, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený může podat odvolání pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Bruntál dne 31. 10. 2017

Mgr. Vladimír Čermák, v.r.
-předseda senátu-

Za správnost vyhotovení:
Jana Brisudová